

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

9 december 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR,
LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID
EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het grote aantal bedreigde vogelsoorten

Vraag om uitleg van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het toekomstige Limburgse afvalbeleid

Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed

Donderdag 9 december 2004

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.30 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het grote aantal bedreigde vogelsoorten

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Demesmaeker tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het grote aantal bedreigde vogelsoorten.

De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, collega's, op de 25e verjaardag van de vogelrichtlijn kwam BirdLife International met slecht nieuws voor de dag. Volgens de organisatie is het Europese vogelbestand er niet goed aan toe: 226 vogelsoorten, dit is 42 percent van het totaal, zijn bedreigd. Ons land doet het niet slechter dan de rest van Europa: van de 183 vogelsoorten zijn er 63 bedreigd.

Er is ook een beetje goed nieuws. 14 vogelsoorten doen het gelukkig weer beter, vooral dankzij een gericht beleid van soortenbescherming. De slechtvalk bijvoorbeeld heeft een comeback gemaakt dankzij de uitgebreide bescherming van de soort.

Het goede nieuws weegt niet op tegen het overwelldigende slechte nieuws. Het is schrikbarend vast te stellen dat vooral de cultuurvogels zoals de huismus, de spreeuw, de boerenzwaluw en de veldleeuwrik er sterk op achteruit gaan. Hun leefgebied is wijd verspreid en ze zijn niet te beschermen door bijvoorbeeld enkele reservaten te maken.

De cijfers zijn dramatisch, want deze soorten komen soms tot 50 percent minder voor dan pakweg 10 jaar geleden. Volgens Natuurpunt is dit te wijten aan de voortschrijdende industrialisering van de landbouw. Dit zal voor een deel zo zijn, maar we dragen ook de gevolgen van de regels van onze eigen milieuadministratie. De Milieu-inspectie staat niet meer toe dat boerenzwaluwen in varkenshouderijen broeden, omdat de vogels beschouwd worden als mogelijke overbrengers van besmettingen. De gevolgen voor de soort zijn nefast.

Eigenlijk zijn we allemaal een beetje verantwoordelijk. Onze huizen worden hermetisch afgesloten en onze tuinen zijn te steriel.

Er is nog veel werk aan de winkel als de Europese Unie tegen 2010 een halt wil toeroepen aan het verlies aan biodiversiteit.

Mijnheer de minister, welke maatregelen zult u nemen om de bedreigde vogelsoorten te beschermen? Bent u van plan doelgerichte acties en soortenbeschermingsplannen uit te werken?

Er is vandaag weinig aandacht voor de bedreigde cultuurvogels. Ze zijn moeilijk met een bepaalde maatregel te beschermen. Mijnheer de minister, hoe wilt u deze problematiek aanpakken?

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de voorzitter, collega's, op gevaar af voor de zoveelste keer te worden beschouwd als natuurbarbaar, wil ik hier toch enkele kanttekeningen bij plaatsen.

Mijnheer Demesmaeker, u hebt ongetwijfeld gelijk dat een te groot aantal vogelsoorten wordt bedreigd.

Wymeersch

U verwijst bijvoorbeeld naar de slechtvalk, die in onze streken een comeback heeft gemaakt. Voor de slechtvalk en andere roofvogelsoorten worden we geconfronteerd met een overpopulatie.

Een groot aantal vogels heeft een aanpassingsvermogen. We moeten oppassen dat we door het doorvoeren van onnatuurlijke, kunstmatige ingrepen – met de bedoeling het evenwicht in de natuur te herstellen – het evenwicht niet verstoren.

Ik stel vast dat ook in stedelijke agglomeraties een aantal vogelsoorten, die de voorbije 10 tot 15 jaar waren verdwenen, opnieuw de kop opsteken.

Ik ben akkoord dat er iets moet gebeuren, maar we moeten oppassen dat we – wat in het verleden gebeurde – door het nemen van tegennatuurlijke maatregelen een zeker evenwicht verstoren. We kunnen de natuur niet dwingen. We kunnen hooguit begeleidende, flankerende maatregelen nemen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me aan bij de bekommernis van de heer Demesmaeker.

De resultaten van het onderzoek van BirdLife zijn onrustwekkend. In Europa bestaat gelukkig de Europese vogelrichtlijn, die dit jaar 25 jaar bestaat. Maar blijkbaar is deze richtlijn niet doeltreffend genoeg om de verschillende vogelpopulaties in stand te houden.

Mijnheer de minister, kunt u uw steun verlenen aan het behoud van het LIFE-Nature-fonds, dat binnen de Europese Unie is opgezet om de Natura 2000-netwerken in stand te houden, te beheren en uit te bouwen? Binnen de Europese Commissie ontstaat druk om de middelen voor het LIFE-Nature-fonds af te bouwen en het fonds eventueel te laten opgaan in een breder fonds, zodat de middelen niet gegarandeerd worden besteed voor het Natura 2000-netwerk. Mijnheer de minister, ik vraag uw expliciete steun voor het behoud van het LIFE-Nature-fonds.

Tijdens het Nederlandse voorzitterschap van de Europese Unie werd, naar aanleiding van het 25-jarig bestaan van de vogelrichtlijn, een conferen-

tie georganiseerd. Het resultaat hiervan zijn een aantal beleidsaanbevelingen om de werking, de toepassing en de omzetting in de lidstaten van de vogelrichtlijn te verbeteren. Mijnheer de minister, ik wil u vragen deze beleidsaanbevelingen ter harte te nemen en ten volle te steunen.

De voorzitter: Collega's, Vlaanderen is erg verstedelijkt. De mogelijkheid om extra natuur te creëren, bestaat alleen theoretisch. Een deel van de oplossing kan erin bestaan de verschraving van de tuinen van de mensen tegen te gaan. De planten die worden aangeplant in tuinen, zijn meestal niet streekeigen. Het zijn planten die hier niet thuishoren, dus onze vogelsoorten voelen zich daar niet in thuis.

Met sensibilisering kunnen we, zonder dat dit veel geld hoeft te kosten, veel bereiken. Veel mensen geven veel geld uit voor de aanleg en het onderhoud van hun tuin. Als ze beter geïnformeerd worden, willen de mensen wel een inspanning doen. We moeten niet altijd alles van de overheid verwachten. De mensen zijn bereid om iets te doen, maar ze zijn niet altijd goed geïnformeerd.

Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, de maatregelen voor de bedreigde vogelsoorten zijn terug te vinden in artikel 51 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Dat verschaft de rechtsgrond voor de bescherming van plant- en diersoorten.

Op grond hiervan kan de Vlaamse Regering alle maatregelen nemen ter bescherming van onder meer de soorten die opgenomen zijn in bijlage 1 van de vogelrichtlijn. Deze maatregelen kunnen betrekking hebben op het verbod op het opzettelijk verstoren van soorten, het verbod op het rapen van eieren, het revalideren van gekwetste in het wild levende diersoorten, enzovoort. Deze maatregelen kunnen blijvend of tijdelijk zijn en ze kunnen ondersteund worden door vergoedingen.

Ik veronderstel dat u mijn beleidsnota hebt gelezen, mijnheer Demesmaeker. Als ik de kranten lees, merk ik dat heel wat mensen ze gelezen hebben. Het is alleszins mijn voornemen, en dat staat in mijn beleidsnota, om meer inhoud te geven aan het soortenbeleid. Dit strookt met het regeerakkoord,

Peeters

waarin staat dat de biodiversiteit in Vlaanderen tegen 2010 vergelijkbaar moet zijn met andere regio's in Europa. Voor de bedreigde cultuurvolgers staat de overheid er niet alleen voor, verschillende andere actoren kunnen ons helpen het soortenbeleid inhoud te geven.

Tot nog toe werd invulling gegeven aan de voormelde rechtsbasis door het gebruik van 'rode lijsten', de introductie van soortenbeschermingsplannen en het instellen van een schaderegeling. Ik kan u mededelen dat mijn diensten op dit moment een uitvoeringsbesluit over soortenbescherming uitwerken voor bespreking en advisering. In dit ontwerp worden de genomen maatregelen ten gunste van soortenbescherming gesystematiseerd en bestendigd. Omdat er een ruim palet aan potentiële maatregelen voorhanden is, is het aangewezen om voor de sleutelsoorten maatwerk te leveren. U hebt er al naar verwezen: de zogenoemde soortenbeschermingsplannen. Hierbij wordt gestreefd naar een effectieve mix: niet alleen verbodsbepalingen, maar ook investeringen, beheersovereenkomsten, sensibilisatie, enzovoort.

Als sluitstuk bij de soortenbescherming moet ik ten slotte wijzen op de vogelopvangcentra, die instaan voor revalidatie van afzonderlijke vogels die ziek zijn of gekwetst. Recent is een subsidiebesluit in werking getreden voor de ondersteuning van Vlaamse vogelopvangcentra. Uw bezorgdheid is terecht, mijnheer Demesmaeker. In mijn nota beloof ik een soortenbeleid. De administratie werkt daaraan. Voor specifieke soorten zullen we maatwerk leveren.

Wat het aspect van de bedreigde cultuurvolgers aangaat, moet ik inderdaad de vraagsteller gelijk geven: hier is er een probleem. Dit aspect is complexer en deliquer. Dit blijkt ook uit de recent uitgebrachte Broedvogelatlas die ik in ontvangst mocht nemen. Ook de voorzitter heeft terecht op dit complexe probleem gewezen. Net hier zullen soortenbeschermingsplannen de oplossing moeten brengen.

Mijn diensten zoeken uit voor welke sleutelsoorten het aangewezen is dergelijke plannen op te stellen. De uitdaging hierbij zal zijn om de betrokken doelgroepen – vooral landbouw en jacht, maar ook natuurverenigingen en de andere gebruikers

van het buitengebied – op een constructieve wijze te betrekken bij deze problematiek.

Ik trek de kaart van overleg en samenwerking. Zeker voor de cultuurvolgers zullen we met de nodige dynamiek constructieve initiatieven nemen.

Wij bereiden een en ander voor inzake het LIFE-Nature-fonds, mijnheer Martens. Ik stel voor dat u daar een schriftelijke vraag over indient. Ik zal u zeker een stand van zaken geven.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Ik heb natuurlijk uw beleidsnota gelezen. Ik ben blij dat wat daar op papier staat, ook zal worden gerealiseerd. Maatwerk is inderdaad zeer belangrijk voor sommige vogelsoorten. Ik ben benieuwd naar de concrete uitwerking.

Ik sluit me aan bij de woorden van de voorzitter. Door sensibilisatie kunnen we veel bereiken en dat hoeft inderdaad geen handenvol geld te kosten. Heel wat milieuverenigingen zijn daar nu al mee bezig. De overheid kan hen een steuntje in de rug geven. We dragen allemaal samen die grote verantwoordelijkheid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening over het toekomstige Limburgse afvalbeleid

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Daems tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, en tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het toekomstige Limburgse afvalbeleid.

Minister Peeters antwoordt tevens in naam van minister Van Mechelen.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik wil graag voortborduren op de schriftelijke vraag van de heer Peumans over dit dossier. Ik wil er een aantal nieuwe ontwikkelingen aan toevoegen en de vraag in een ruimere Vlaamse context stellen.

In 2002 keurde de Vlaamse Regering de oprichting van de NV Lisom, de Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij, goed. De taak van de NV Lisom bestaat erin een proactieve, niet noodzakelijk rendementsgebonden en faciliterende ontwikkelingsrol in een aantal strategische projecten voor Limburg te vervullen.

Een van die projecten is het Limburgs afvalbeleid. De Vlaamse Regering gaf in 2003 aan de NV Lisom de opdracht een studie uit te voeren over verschillende deelaspecten. De resultaten zijn intussen bekend.

Voor de technische kant van de afvalbehandeling werd gekozen voor scheiding en vergisting. De optie watergebonden locatie kreeg de voorkeur, en op dat punt lag Genk-Zuid voor de hand. De ombouw van de bestaande installatie in Houthalen was niet aangewezen. Voor de beheersstructuur van het afvalverwerkingsbeleid werd geopteerd voor een privaatrechtelijke vennootschap waarin op basis van artikel 78 van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking ook de intercommunales zouden kunnen participeren.

Begin 2004 zou een en ander worden opgestart. We zijn intussen eind 2004, en voor zover ik weet is dat nog niet gebeurd. Ondertussen deed een Duitse firma – eveneens bouwheer van de installatie in Geel in opdracht van de intercommunale IOK-Ivarem – een voorstel om de verbrandingsoven in Houthalen uit te breiden met of om te bouwen naar een voorgekoppelde voorbehandelingsinstallatie plus wervelbedoven. Ik heb uit verschillende bronnen vernomen dat dit voorstel de moeite waard is om te onderzoeken.

Ik zou het dossier van de voorbehandelingsinstallatie in Limburg ook in een ruimere beleidscontext willen plaatsen, met name die van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007. Dit plan voorziet in de bouw van 600.000 ton voorbehandelingscapaciteit – scheiden, vergisten, drogen,

enzovoort – en de bouw van een wervelbedinstallatie voor de verwerking van de hoogcalorische restfractie. Intussen zijn drie voorbehandelingsinstallaties vergund, namelijk Evergem, Linkeroever en Geel. Jammer genoeg is enkel die van Geel gebouwd en klaar voor exploitatie. De wervelbedinstallatie op Linkeroever is vergund en in aanbouw.

Deze vertragingen brengen zeker de timing en mogelijk ook de doelstellingen van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen in het gedrang. Met de aankomende nieuwe wetgeving in Duitsland voor het storten van afval wordt dit probleem zo mogelijk nog prangender. Daardoor ontstaat het gevaar dat opnieuw moet worden gezocht naar de meer klassieke vormen van afvalverwerking, zoals het toestaan van extra afwijkingen op het stortverbod, wat een allesbehalve wenselijke optie is, of een terugkeer naar de klassieke roosterovenverbranding.

De studies zijn aan de minister gerapporteerd. Zijn deze studies openbaar? Intussen voorziet de decreetgever sinds het voorjaar 2004 dat brandstoffen uit voorbehandelingsinstallaties van hoogcalorisch restafval in aanmerking komen voor groene stroomcertificaten. Is met dit gegeven rekening gehouden in de afweging van de kosten en de baten?

Wie is gemachtigd beslissingen te nemen over de locatie, techniek en juridische structuur? Zijn deze beslissingen intussen genomen? Is er een afgerond dossier voor de bouw van een voorbehandelingsinstallatie? Werd de omvorming van de verbrandingsoven naar een gecombineerde verwerking via voorbehandeling en wervelbed in de NV Lisom-studie onderzocht? Zo ja, welke resultaten gaf deze combinatie voor kostprijs, milieu en mobiliteit? Zo neen, wordt een dergelijke constructie als eventuele mogelijkheid alsnog onderzocht?

Welke inspanningen zult u doen om de doelstellingen van het uitvoeringsplan inzake voorbehandeling van huishoudelijk en gelijkgesteld bedrijfsafval te halen?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, dames en heren, uiteraard wou ik aanwezig zijn bij de bespreking van dit Limburgs dossier. Ik heb begrepen dat minister Van Mechelen en toenmalig minister Sannen op 10 oktober 2003 een zegebuletin hebben uitgegeven. De afvalverwerking in Genk-

Peumans

Zuid zou starten in 2005. De LRM zou daartoe de opdracht krijgen. Nochtans is afvalverwerking de verantwoordelijkheid van de gemeente, de provincie en de intercommunales.

Al die NV's die we oprichten en in leven houden, zijn totaal oncontroleerbaar. De NV Lisom is daar een mooi voorbeeld van, want die geeft studieopdrachten met een snelheid die niet meer bij te houden is. Die opdrachten werden uitgevoerd. Daarop moest een beslissing volgen. Ik ben vanmorgen naar Genk-Zuid geweest en ik zag daar helemaal niets! Uw voorganger, zelf een Limburger, had dat nochtans beloofd.

De heer Daems heeft de hele geschiedenis correct geschetst. Vorige week heeft een partijgenoot van ons daarover geïnterpelleerd in de provincieraad. Ik kan u het antwoord van uw partijgenoot de heer Smeets bezorgen. Het gaat over de maatschappelijke keuzes die we maken. Voogdijminister Van Mechelen heeft op een schriftelijke vraag van mij over de LRM geantwoord dat ik er geen zaken mee had. Hij heeft dat natuurlijk iets beleefder geformuleerd.

Het ophalen van huisvuil is een taak van de gemeente. Volgens mij moeten de afdracht en controle op de verwerking eveneens bij het gemeentelijke provinciebestuur berusten. Er werd een nieuwe beheersstructuur voorgesteld waar ik het niet mee eens kan zijn. Iedereen moet hierover in een breed maatschappelijk debat zijn zeg kunnen doen op basis van studies die betaald zijn met gemeenschapsmiddelen. Het gaat niet op dat er vier of vijf bestuurders zijn, keurig politiek verdeeld, tot en met een lid van Groen!. Dat mag even gezegd worden. Er moet openbaarheid van bestuur zijn.

Zelfs als die afvalverwerking in Genk er komt, moet die dan niet worden gecombineerd met de verbrandingsoven in Houthalen?

De voorzitter: De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit is een fundamentele vraag. Uw voorgangers hebben op basis van de mooie ladder van Lansink beslissingen genomen. Afvalverbranding kreeg de voorkeur, storten werd

uitgesloten. Vlaanderen werd een enclave in afvalland. Intussen werd de deur weer opengezet. In Nederland en Duitsland rijzen de verbrandingsovens met enorme capaciteit uit de grond. Ze kunnen veel goedkoper werken dan wij op dit ogenblik zouden kunnen. Het was de bedoeling dat Limburg inzake afvalverwerking voor zichzelf zou zorgen.

De gemeenten hebben nog altijd de totale beslissingsbevoegdheid. Ze evolueren naar de principiële keuze van één enkele intercommunale. Bij de verwerking stoten we op een knelpunt. De opdracht van NV Lisom was beperkt en laat niet toe dat er opnieuw een onderzoek komt. Het ging enkel en alleen om een voorbehandelingsinstallatie. Als ik me niet vergis, zijn een aantal partners bereid om verder te gaan. Nu moeten we uw beleid afwachten.

Blijft de opdracht voor de NV Lisom en de afvalverwerking in Limburg onveranderd? Of is er ruimte voor andere mogelijkheden van voorbehandeling, al dan niet voor verwerking? Het voorstel van de heer Daems is een mogelijkheid, maar aangezien het om een privé-partner gaat, spreek ik me daar niet over uit.

Mijnheer de minister, het is ongehoord vandaag over de NV Lisom een beslissing aan u voor te leggen. Uw beleidsnota is nog niet bekend, dus ook de concrete opdracht voor de NV Lisom kan de volgende maanden wijzigen.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, de raad van bestuur van de NV Lisom maakte op 18 juni 2003 volgende resultaten van de studies over aan de vorige Vlaamse Regering: voor de geplande voorbehandelingsinstallatie in Limburg wordt de techniek van scheiden en vergisten gekozen; de nieuwe installatie moet, met het oog op een maximale aan- en afvoer per schip ter ontlasting van het wegvervoer, worden ingeplant op een watergebonden locatie in Genk-Zutendaal; een verbouwing van de afvalverbrandingsinstallatie van RMZ in Houthalen is niet wenselijk; de afvalactiviteiten moeten worden ondergebracht in een privaatrechtelijke vennootschap waarin op basis van artikel 78 van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking ook de intercommunale participeert. De raad van bestuur van de NV Lisom beveelt deze oplossing aan omdat dit toelaat te werken

Peeters

conform de beslissing van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002, het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 en de respectieve bevoegdheden van gemeenten en bedrijven inzake de verwerking van afvalstoffen.

Mijnheer Daems, u hebt vermoedelijk vroeger dan ik kennis genomen van de beslissingen van de raad van bestuur van de NV Lisom.

De studierapporten ten behoeve van de NV Lisom werden niet openbaar gemaakt. Ik heb die ook niet. Er wordt mij gezegd dat beleidsvoorbereidende studies niet publiek worden gemaakt, omdat ze moeten dienen voor een advies aan de LRM, en de LRM, op basis van dat advies, een beslissing zal nemen. In de raad van bestuur hebben een aantal mensen zitting die de studie wel hebben bekeken ter voorbereiding van een besluit.

In de studie, die werd afgerond op 18 juni 2003, werd geen rekening gehouden met de huidige regeling met betrekking tot groenestroomcertificaten, omdat deze pas in 2004 in werking is getreden.

De heer Peumans heeft al verwezen naar de beslissing van de vorige Vlaamse Regering van 10 oktober 2003. Overeenkomstig deze beslissing zullen de beslissingen met betrekking tot de locatie, de techniek en de juridische structuur worden genomen door de door de LRM, de Nutsbedrijven Houdstermaatschappij, het intergemeentelijk samenwerkingsverband – een fusie van de drie intercommunales – en de geselecteerde privé-partner op te richten nieuwe vennootschap.

De selectieprocedure van een privé-partner loopt momenteel en zal worden afgerond met de keuze van een partner na onderhandelingen. Het aanvragen van bouw- en milieuvergunningen kan van start gaan zodra de privé-partner is geselecteerd, en er keuzes werden gemaakt over de te bouwen installaties. Een afgewerkt dossier voor de bouw van een voorbehandelingsinstallatie is er om die reden nog niet.

De door de NV Lisom uitgevoerde studie van 18 juni 2003 concludeert dat een verbouwing van de afvaloven in Houthalen in functie van de verwerking van de Limburgse hoogcalorische restfractie,

niet aanbevelenswaardig is omwille van de hoge exploitatiekosten.

Collega's, een beleidsnota handelt over de hele legislatuur, maar daarna volgt nog een beleidsbrief. Ik krijg de reactie dat mijn beleidsnota niet concreet genoeg is. Ik heb de beleidsnota's van mijn voorgangers gelezen, en vind dat mijn nota concreter is dan de nota's uit het verleden. Er zullen elk jaar natuurlijk ook beleidsbrieven komen. Daarin zullen een aantal zaken concreet worden ingevuld.

Mijnheer de voorzitter, toen ik nog niet mijn huidige functie bekleedde, zeiden ministers dat ik niet mocht vragen naar de intenties. Mijnheer Peumans, ik heb er tot nu toe geen gebruik van gemaakt, maar ik blijf het een mooi antwoord vinden.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik stel voor, tenzij u erop aandringt, dat we hier dieper op ingaan bij de bespreking van de beleidsnota.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, zoals de heer Van Baelen heeft gezegd, is de beleidsnota zeer onduidelijk en vaag.

Mijnheer de minister, ik kijk uiteraard uit naar de beleidsbrief, maar het is toch vrij eenvoudig te antwoorden op de vraag of u van plan bent de doelstellingen van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen uit te voeren binnen de voorgestelde timing. Deze onduidelijkheid is een van de redenen voor de onzekerheid en onduidelijkheid in Limburg. Het is onduidelijk welke richting u uit wilt met het afvalverwerkingsbeleid in Limburg.

Mijnheer de voorzitter, ik wil graag een antwoord op deze vragen, want volgende week bespreken we de beleidsnota die – denk ik – geen antwoord zal bieden op deze vragen.

Ik vind het erg dat u als minister van Leefmilieu niet beschikt over de studies. Dit zijn toch de bouwstenen om uw afvalverwerkingsbeleid op te baseren. Het is normaal dat de politiek verantwoordelijke voor het leefmilieubeleid en de LRM de beschikking krijgt over die studies.

De studies hebben aangetoond dat voor de RMZ de ombouw, de uitbreiding en de bouw van een

voorbehandeling niet aanbevelingswaardig zijn omwille van de hoge exploitatiekosten. Ik hoor nu van verschillende mensen in Limburg dat hier ernstige antwoorden op worden geformuleerd. Ook de groenestroomcertificaten werpen een ander licht op de totale kosten en baten. Mijnheer de minister, ik wil vragen deze optie toch nog eens ernstig te bekijken en na te gaan of dit een toekomstige optie kan zijn voor Limburg.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik zal tijdens de bespreking van de beleidsnota antwoorden op alle vragen.

Mijnheer Daems, ik heb bij de machtsoverdracht het kabinet van mijn voorganger gekregen. Ik heb een aantal beperkte dossiers gekregen, maar deze studie zat er niet bij.

Ik ben me ervan bewust dat dit een ernstig dossier is. Ik wil met mijn beleid een aantal in Limburg gerezen vragen beantwoorden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.10 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

